

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/120/2012
Identifikačné číslo spisu:	1007201201
Dátum vydania rozhodnutia:	11.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1007201201.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: MVDr. Z. L., bytom A., zastúpeného JUDr. Antonom Blahom, advokátom, AK so sídlom v Bratislave, Mickiewiczova 6 proti žalovanej: Správa katastra pre hl. mesto SR Bratislavu, Ružová dolina 27, Bratislava, za účasti: Fond národného majetku SR, Drieňová 27, Bratislava, zastúpeného JUDr. Milanom Malatom, advokátom, AK o sídlom v Bratislave, Prievozská 4/B, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. V-39692/97 zo dňa 12. marca 2007, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/214/2007-188 zo dňa 24. mája 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/214/2007 - 188 zo dňa 24. mája 2012, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutie žalovanej č. V-39692/97 zo dňa 12. marca 2007, ktorým bol zamietnutý návrh na vklad vlastníckeho práva podaný v prospech MVDr. Z. L. k nehnuteľnosti vedenej Správou katastra pre hl. mesto SR Bratislavu na LV č. XXXX k.ú. V., a to bytu č. B4 na 2 poschodí bytového domu č. 651 vo vchode S., postavenom na pozemku parcelné číslo 277/5 vrátane spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 688/16464 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v uznesení, sp. zn. 10Sžr/12/2010 zo dňa 25. januára 2012, ktorým bolo zrušené uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č.k. 1S/214/2007-131 zo dňa 23.septembra 2010, ktorým Krajský súd v Bratislave na základe žaloby žalobcu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia Správy katastra pre hl. mesto SR Bratislavu č. V-39692/97 uložil žalovanej povinnosť doručiť rozhodnutie zo dňa 12.marca 2007, č. V-39692/97, k rukám právneho zástupcu žalobcu JUDr. Antona Blahu, advokáta,

Mickiewiczova 6, Bratislava v lehote do 30 dní od doručenia tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10Sžr/12/2010 zo dňa 25. januára 2010 vyplýva právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že odvolací súd sa stotožnil s námietkou odvolateľa FNM SR, že záver krajského súdu je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, nakoľko krajský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nezaoberal listom právneho zástupcu žalobcu zo dňa 27. júla 2010, v ktorom v reakcii na výzvu súdu uviedol, že v konaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností MVDr. Z. L. nezastupoval. Rovnako podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nebolo v uznesení krajského súdu odôvodnené, prečo považoval splnomocnenie z 20. novembra 2006, ktoré je v administratívnom spise založené iba vo fotokópii, za splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred Správou katastra pre hl. mesto SR Bratislavu. Krajský súd sa preto bude musieť v novom konaní opätovne vysporiadať s otázkou, či bol žalobca v správnom konaní o vklad vlastníckeho práva zastúpený advokátom a v závislosti od výsledku posúdiť, či bolo rozhodnutie správneho orgánu riadne doručené a teda, či začala plynúť lehota na podanie opravného prostriedku. Pokiaľ by dospel k záveru, že žalobca nebol v tomto konaní zastúpený, treba posúdiť, či mohla nastať fikcia doručenia podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku, vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že sa v mieste doručovania nezdržiaval. V tejto súvislosti bude musieť krajský súd ďalej ustáliť, či ide o konanie podľa druhej alebo tretej hlavy piatej časti O.s.p. s prihladením na ust. § 31 ods. 7 katastrálneho zákona, čo bude relevantné pre posúdenie včasnosti podaného opravného prostriedku, teda, či platí lehota 30 dní alebo 2 mesiace. Ďalej z uznesenia najvyššieho súdu vyplynul názor, že zastavenie konania v predmetnej veci neobstojí, pretože účastník konania môže podať opravný prostriedok aj skôr, než mu bolo napádané rozhodnutie riadne doručené. Zákon obmedzuje iba koniec tejto lehoty, preto keď súd dospeje k záveru, že opravný prostriedok bol podaný v lehote, ktorá nepresahuje zákonnú lehotu, mal by vec meritórne prejednať a rozhodnúť.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva názor žalovanej, že uzavretá zmluva medzi žalobcom a Fondom národného majetku Slovenskej republiky (ktorá je predmetom návrhu na vklad) bola uzavretá v rozpore so zákonom a teda je neplatná, nakoľko podľa ust. § 29 ods. 3 zákona č. 182/1993 Zb. v znení zákona č. 151/1995 Zb. nie je možné uzavrieť zmluvu o prevode bytu vo vlastníctve Fondu národného majetku obstaraného po 1. januári 1995 z prostriedkov rozpočtu fondu, pričom nadobudnutý byt ako majetok fondu môže byť použitý len v rozsahu určenom vo schválenom rozpočte Fondu národného majetku na náklady spojené s činnosťou fondu a teda bez nároku nadobúdateľa na kúpu bytu. Nakoľko prevod takto nadobudnutého bytu na nadobúdateľa nebol schválený v rozpočte fondu, nie je Fond národného majetku Slovenskej republiky, ako prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako bolo uvedené vyššie.

Ako ďalej uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zo žaloby je nesporné, že žalobca v nej namieta hlavne procesné pochybenie žalovaného správneho orgánu prejavujúce sa v tom, že preskúmané rozhodnutie bolo nesprávne doručované, nakoľko ho žalovaný správny orgán doručoval priamo žalobcovi namiesto riadneho doručenia splnomocnenému právnomu zástupcovi. Podľa jeho právneho názoru mal žalovaný správny orgán napadnuté rozhodnutie doručovať priamo advokátovi, ktorého splnomocnil na zastupovanie vo veci. Postup, keď predmetné rozhodnutie doručoval priamo jemu, považuje za nesprávny. Za rovnako nesprávne považuje použitie fikcie doručenia zo strany žalovaného správneho orgánu. Z tohto dôvodu sa domáhal opakovaného doručenia napadnutého rozhodnutia, ale aj zrušenia predmetného rozhodnutia.

Z obsahu administratívneho spisu mal súd za preukázané, že napadnuté rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad bolo doručované priamo účastníkovi konania - MVDr. Z. L. a nie jeho právnomu zástupcovi z dôvodu, že v spise sa nenachádzal originál plnej moci na zastupovanie v danej veci. Je pravdou, že v administratívnom spise je založená fotokópia splnomocnenia pre JUDr. Antona Blahu, avšak z jeho textu vyplýva, že toto sa týka zastupovania vo veci vedenej pred Katastrálnym úradom v Bratislave pod sp. zn. 2/295/2007. Vzhľadom k tomu, že otázka zastupovania žalobcu vo veci v tomto prípade bola spochybnená zo strany žalovaného správneho orgánu, Krajský súd v Bratislave výzvou zo

dňa 1. júla 2010 vyzval právneho zástupcu JUDr. Antona Blahu na vyjadrenie sa, či v danej veci zastupoval. resp. nezastupoval MVDr. Z. L.. Na výzvu súdu reagoval JUDr. Anton Blaha listom zo dňa 27. júla 2010 tak, že oznámil, že v konaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností MVDr. Z. L. nezastupoval.

Dňa 12.februára 2007 sa z poverenia jeho klienta (žalobcu) obrátil podnetom na opatrenie pred nečinnosťou správneho orgánu podľa § 50 Správneho poriadku na Katastrálny úrad v Bratislave, ku ktorému pripojil aj originál plnej moci na zastupovanie v konaní. Konanie o nečinnosti nie je súčasťou konania o vklad vlastníckeho práva, ale ide o osobitné konanie. Súd konštatoval, že správa katastra vychádzajúc zo znenia splnomocnenia nachádzajúceho sa v administratívnom spise správne vyhodnotila, že v danom prípade zo strany žalobcu nešlo o doručenie riadneho splnomocnenia pre JUDr. Antona Blahu určeného pre vkladové konanie, a preto v konaní predmetné rozhodnutie doručovala priamo žalobcovi.

Krajský súd ďalej dôvodil tým, že nahliadnutím do administratívneho spisu zistil, že rozhodnutie Správy katastra pre hl. mesto SR Bratislavu zo dňa 12.marca 2007 č. V-39692/97 bolo doručované žalobcovi na adresu S.. Z pripojenej obálky je zrejmé, že zo záznamu poštového doručovateľa vyplýva, že zásielka bola na pošte uložená dňa 30.marca 2007 vzhľadom k skutočnosti, že žalobca - adresát nebol v čase doručovania zastihnutý a v odbernej lehote si zásielku neprevzal.

Súd konštatoval, že z dikcie ustanovenia § 24 ods. 2 zákona o správnom konaní vyplýva, že toto upravuje tzv. náhradné doručenie, resp. fikciu doručenia, t.j. upravuje predpoklad, že písomnosť sa považuje za doručeníu aj v prípade, ak adresát sa o uložení písomnosti nedozvedel. Na to, aby mohla byť zákonná fikcia doručenia písomnosti do vlastných rúk naplnená, musí byť podľa vyššie citovaného ustanovenia splnených niekoľko predpokladov, napríklad, že adresát v mieste doručenia nebol zastihnutý, že sa adresát v mieste doručenia zdržiaval, doručovateľ adresáta vhodným spôsobom upovedomil a následne písomnosť doručovateľ uložil na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomil. Podmienkou teda je, že adresát sa v mieste doručenia zdržiava a má možnosť sa reálne oboznámiť s oznámeniami doručovateľa.

Krajský súd poukázal na to, že žalobca sa v konaní bránil tým, že na mieste určenia zásielky, t.j. na S., sa v čase doručovania nezdržiaval, nakoľko v tomto čase sa zdržiaval na adrese svojho trvalého bydliska vo I.. Podľa názoru krajského súdu takáto obrana neobstoí. Je pochopiteľné, že správny orgán nemôže skúmať u každej osoby, ktorej má doručiť písomnosť do vlastných rúk, či sa v mieste doručenia zdržiava, alebo nezdržiava. Preto je na adresátovi písomnosti, aby skutočnosť, že sa v mieste doručenia nezdržiaval, oznámil a preukázal správny orgán bez zbytočného odkladu potom, ako sa dozvedel, že mu bola doručovaná písomnosť, ktorú si nemohol vyzdvihnúť. Správny orgán pri doručovaní predmetnej písomnosti vychádzal z obsahu spisu, ktorého súčasťou je návrh na vklad a Zmluva na ktorej je uvedená adresa na doručovanie S.. Je nesporné, že žalovaný správny orgán vychádzal z údajov nachádzajúcich sa v administratívnom spise, nakoľko žalobca neoznámil žalovanému správny orgán žiadnu inú korešpondenčnú adresu. Katastrálne vkladové konanie bolo iniciované na základe návrhu na vklad vlastníckeho práva žalobcom, pričom v texte návrhu ani v prílohách sa nenachádzalo riadne splnomocnenie na zastupovanie žalobcu advokátom ani uvedenie inej korešpondenčnej adresy než adresa G.. V danom prípade teda správny orgán vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia § 24 ods. 2 a následnej fikcie doručenia a považoval rozhodnutie doručené žalobcovi formou uloženia na pošte za riadne doručené.

Krajský súd v Bratislave preto dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správneho orgánu a konštatoval, že žalovaný správne doručoval rozhodnutie vydané vo vkladovom konaní priamo žalobcovi. V danom prípade nie je možné súhlasiť s názorom žalobcu, že nenastala fikcia doručenia z dôvodu, že tento sa v čase doručovania napadnutého rozhodnutia nezdržiaval na uvedenej adrese, nakoľko žalobca relevantným spôsobom túto skutočnosť nijako nepreukázal a to ani v správnom ani v súdnom konaní.

Súd konštatoval, že v danom prípade zo strany žalobcu ide o oneskorene podanú žalobu a to bez ohľadu

na to, či ide o konanie podľa druhej alebo tretej hlavy piatej časti O.s.p. s prihliadnutím na ust. § 31 ods.7 katastrálneho zákona, nakoľko žalobca predmetnú žalobu podal dňa 27. augusta 2007, pričom z písomných dôkazov nachádzajúcich sa v administratívnom spise je zrejmé, že predmetné rozhodnutie zo dňa 12. marca 2007 bolo uložené na pošte dňom 30. marca 2007, čo znamená, že za použitia ust. § 24 ods.2 správneho poriadku sa za deň uloženia zásielky považuje tretí deň od uloženia zásielky za predpokladu, že adresát si písomnosť nevyzdvihol.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil, zrušil rozhodnutie žalovanej a vec jej vrátil na ďalšie konanie, pretože konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa jeho názoru súd prvého stupňa sa so spornými otázkami nastolenými odvolacím súdom v jeho záväzných pokynoch nevysporiadal dostatočne, v čoho dôsledku je konanie postihnuté viacerými vadami.

Žalobca v odvolaní namietal nesprávnosť skutkových záverov súdu prvého stupňa, že nebol vo veci riadne zastúpený advokátom JUDr. Antonom Blahom. Predložené plnomocenstvo sa vzťahovalo aj na zastupovanie vo vkladovom konaní. Preskúmané rozhodnutie žalovanej nemohlo byť žalobcovi v roku 2007 riadne doručené a žalovaná ho doručila žalobcovi riadne až v roku 2010.

Pokiaľ sa odvolací súd stotožní so skutkovými závermi prvostupňového súdu v rozpore so skutočnosťou o údajnej neexistencii riadneho zastúpenia žalobcu advokátom v rámci vkladového konania, s čím samozrejme žalobca nesúhlasí, namieta taktiež nesprávnosť skutkových záverov prvostupňového súdu o tom, že sa žalobca na adrese S. v rozhodnom čase zdržiaval. Nedostatok v doručovaní žalobca oznámil bez zbytočného odkladu tým, že podal žalobu, a to tri mesiace odo dňa od kedy mala nastať fikcia doručenia a hneď potom, ako sa to dozvedel.

Poukázal na zámer zákonodarcu vyjadrený v ustanovení § 24 ods.2 Správneho poriadku a to, že podmienkou fikcie doručenia je nespochybniteľný záver o tom, že sa účastník v čase doručovania určitých písomností na mieste doručovania zdržiava. Samotné zdržiavanie sa je faktom, objektívnou skutočnosťou, ktorá je rozhodujúca.

Podľa jeho názoru, vysloveného v odvolaní, ak sa zásielka vráti ako nedoručená, je správny orgán povinný skúmať všetky okolnosti ohľadom naplnenia predpokladov fikcie doručenia v zmysle § 24 ods.2 Správneho poriadku. Vystupuje do popredia teda otázka, či adresa, na ktorú správny orgán zásielku doručoval, je miestom, na ktorom sa účastník v rozhodnom čase zdržiaval. Pokiaľ takouto adresou nie je, nemôže nastať fikcia doručenia a správny orgán musí doručovať opätovne, pričom sa snaží nájsť miesto, kde sa účastník zdržuje, pritom sa snaží nájsť všetky prostriedky, najmä adresu trvalého pobytu, ak je odlišná od adresy, na ktorú bola písomnosť doručovaná.

Zdôraznil, že v rozhodnom čase sa na adrese S. nezdržiaval, čo však správny orgán nijako neskúmal. Bezdôvodne sa spoľahol na to, že miesto, ktoré uviedol prevodca (teda prevodca a nie žalobca) na návrhu na vklad vlastníckeho práva v roku 1997 ako korešpondenčnú adresu je aj miestom, na ktorom sa žalobca zdržuje. Tieto dve miesta však nemožno stotožňovať. Pri fikcii doručenia podľa ustanovenia § 24 ods. 2 Správneho poriadku má správny orgán skúmať, či sa na mieste doručovania účastník konania zdržuje. To, že prevodca z uzavretej kúpnej zmluvy (nie teda žalobca), ktorý formuloval zmluvnú a súvisiacu dokumentáciu zrejme podľa toho, kde sa prevádzaná nehnuteľnosť nachádza, uviedol adresu pre doručovanie písomností inú, ako miesto trvalého pobytu žalobcu, či miesto, kde sa zdržuje, nemôže znamenať, že pokusom o doručenie na tejto adrese nastanú právne účinky fikcie doručenia podľa ustanovenia § 24 ods. 2 Správneho poriadku. To platí tým skôr, že správny orgán doručoval svoje rozhodnutie po desiatich rokoch odo dňa začatia katastrálneho konania na adresu pre doručovanie (dokonca uvedenú iba v návrhu na začatie konania), nie na adresu trvalého pobytu.

Uviedol, že samotná skutočnosť, že správny orgán doručoval rozhodnutie po viac ako desiatich rokoch, pričom takúto zásielku sa nepodarilo doručiť adresátovi, vyvoláva pochybnosť, či akákoľvek adresa pre doručovanie, hoc aj uvedená v dokumentácii poskytnutej správnomu orgánu, je aktuálna a spôsobilá navodiť účinky doručenia.

Ďalej uviedol, že v administratívnom spise sa nachádza aj jeho adresa trvalého pobytu, ktorá je rovnaká viac ako pätnásť rokov - teda bola aktuálna aj v roku 1997. Žalovaná pri posudzovaní splnenia podmienok fikcie doručenia sa mala zaoberať tým, či adresa pre doručovanie, kam písomnosť poslala, je aj adresou, na ktorej sa zdržiava. Jej závery o doručení písomnosti fikciou sú tak predčasné a nezákonné. Žalobcovi bola písomnosť doručená až v roku 2010.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

K podanému odvolaniu sa vyjadril i účastník konania Fond národného majetku a navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k správnomu skutkovému zisteniu, že žalobca v katastrálnom konaní nebol riadne zastúpený JUDr. Antonom Blahom, advokátom a teda žalovaná správne doručovala písomnosť týkajúcu sa katastrálneho konania priamo žalobcovi. Na pojednávaní konanom dňa 23. septembra 2010 žalobca súdu uviedol, že v čase doručovania rozhodnutia pracoval ako štátny tajomník na Ministerstve životného prostredia SR so sídlom v Bratislave, z toho dôvodu tvrdenie žalobcu, že sa v čase doručovania písomnosti zdržiaval vo I. sa nezakladá na pravde. O účelovosti tohto tvrdenia svedčí aj list zo dňa 23. júla 2002 vlastnoručne podpísaný žalobcom, z ktorého záhlavia jednoznačne vyplýva, že žalobca používal adresu S. a teda nie je pravdou, že od roku 1981 žil vo I. a na adrese S. sa nezdržiaval.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11. septembra 2013 (§ 156 ods. 1 a 3 O v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Predmetom odvolacieho konania v danom prípade je posúdenie skutočnosti, či v prípade doručovania rozhodnutia č. V-39692/97 zo dňa 12. marca 2007 žalobcovi došlo k riadnemu doručeniu s účinkami doručenia v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 Správneho poriadku, či teda nastala fikcia doručenia a teda žaloba bola podaná v lehote uvedenej v ustanovení § 250b ods. 1 O.s.p., resp., či mal správny orgán doručovať zásielku advokátovi JUDr. Antonovi Blahovi.

Podľa ust. § 24 ods. 1 Správneho poriadku dôležité písomnosti najmä rozhodnutia sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk zastihnúť, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do 3 dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Z administratívneho spisu vyplynulo, že žalobca sa podanou žalobou, doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 27. augusta 2007, domáhal prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu JUDr. Antona Blahu, advokáta, so sídlom AK v Bratislave, Mickiewiczova 6, preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovanej Správy katastra pre hl. mesto SR Bratislava č. V- 39692/97 zo dňa 12. marca 2007.

Podľa § 219 ods.1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods.2 citovaného ustanovenia zákona ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spojení s § 2501 ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v uvedenej právnej veci predmetom návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností bola Zmluva o prevode vlastníctva bytu a nebytového priestoru uzavretá podľa zákona NR SR č. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov medzi prevádzateľom Fondom národného majetku Slovenskej republiky a nadobúdateľom MVDr. Z. L., bytom S., rodné číslo XXXXXX/XXX, ČOP XXXXXX SC, stav ženatý, občan Slovenskej republiky, ktorá bola v tomto znení podpísaná dňa 2.júla 1997 oboma stranami. Návrh na vklad bol podaný dňa 7.júla 1997. Rozhodnutie č. V-39692/97 o zamietnutí návrhu na vklad bolo vydané dňa 12.marca 2007 a doručované žalobcovi na adresu S. s tým, že v zmysle pripojenej doručky je zrejmé, že zásielka sa vrátila s poznámkou adresát nezastihnutý. Zásielka bola uložená na pošte dňa 30.júla 2007. V administratívnom spise sa nachádzala iba kópia splnomocnenia udeleného JUDr. Antonovi Blahovi, advokátovi zo dňa 20.novembra 2006, avšak toto sa netýkalo uvedenej veci. V spise sa nenachádzal originál plnej moci.

Z obsahu listu právneho zástupcu JUDr. Antona Blahu, advokáta, zo dňa 27.júla 2010 adresovaného Krajskému súdu v Bratislave (na jeho výzvu zo dňa 1.júla 2007) vyplýva, že advokát v konaní pred žalovanou žalobcu nezastupoval, že sa dňa 12.februára 2007 z poverenia klienta obrátil podnetom na opatrenie proti nečinnosti správneho orgánu podľa § 50 Správneho poriadku na Katastrálny úrad v Bratislave, Pekná cesta 15, Bratislava, ku ktorému pripojil aj originál plnej moci na zastupovanie v tomto konaní.

Odvolací súd jednoznačne uvádza, že právny zástupca JUDr. Anton Blaha, advokát nezastupoval v predmetnom vkladovom konaní žalobcu. Správny orgán správne doručoval rozhodnutie žalovanej priamo žalobcovi. Na uvedenej skutočnosti nemení nič ani obsah vyjadrenia zástupkyne žalobcu na pojednávaní pred Krajským súdom v Bratislave dňa 24. mája 2012, kde uviedla, „že v prípade vyjadrenia advokátskej kancelárie zo dňa 27. júla 2010 o skutočnosti, že žalobcu už nezastupujeme, v tomto prípade došlo k administratívnejmu pochybeniu, kde asistentka takéto vyjadrenie napísala omylom, pretože je bez právneho vzdelania a originál plnej moci nenašla v predmetnom spise, išlo o omyl advokátskej kancelárie“, nakoľko uvedený list - vyjadrenie zo dňa 27. júla 2010, je v origináli založený v súdnom spise a je podpísaný advokátom.

Odvolací súd uvádza, že zo žiadneho dôkazu, ktorý by žalobca predkladal a produkoval pred súdom prvého stupňa nevyplýva, žeby sa v mieste doručovania, t.j. v G. v čase doručenia nezdržoval. Z administratívneho spisu zo žiadneho listinného dôkazu táto skutočnosť nevyplýva. V administratívnom spise je zo Zmluvy naopak zrejmé, že žalobca ako adresu uvádzal adresu G., zmluvu podpísal a nemal k nej žiadne výhrady. Na podporu svojich tvrdení neuviedol žiadne právne relevantné dôkazy ako by boli

napríklad výsluchy svedkov, ktorí by boli schopní potvrdiť tieto jeho tvrdenia. V odvolaní proti rozsudku krajského súdu len v podstate dôvodil určitým výkladom ustanovenia § 24 ods.2 Správneho poriadku ale neuviedol žiadne dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Odvolací súd pochybenie v konaní súdu prvého stupňa nezistil.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods.1 a 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods.3 O.s.p. potvrdil ako vecne správny

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p., keďže žalobca bol v konaní neúspešný, žalovaná nemá zo zákona nárok na ich náhradu a účastník konania si náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.